

MIMOŘÁDNÝ ZPRAVODAJ

95 let od založení

TJ SOKOL ŠTĚPÁNKOVICE

přátelské utkání

FC BANÍK OSTRAVA

-

FC VIKTORIA OTROKOVICE

25. 6. 2022 v 16.00

Dnes neslosovateľný a zdarma!

X

FC BANÍK OSTRAVA

Myslím, že tento klub není potřeba nikomu moc představovat. Tady u nás buď fandíte Baníku nebo Opavě. Samozřejmě se najdou výjimky, které fandí i jiným klubům, ale ty by se daly na prstech spočítat. Letos podobně jak my, slaví i Baník své výročí, ale mnohem kulatější, které opravdu oslaví nebo už slaví ve velkém stylu. Jedná se o 100 let od založení. Všechny akce k tomuto výročí naleznete na jejich webových stránkách <https://100.fcb.cz/>

100 let historie v sobě skrývá mnoho příběhů. Vývoj klubu se pojí také s vývojem celého regionu z mnohých perspektiv. Od Střelnice, přes staré Bazaly, Městský stadion ve Vítkovicích po nové Bazaly. Od prvního amatérského družstva po první esportový tým. Od těžby uhlí po moderní město s významnými IT společnostmi. I přes všechny změny však má Baník pořád speciální místo v srdcích jako hrdý reprezentant moravskoslezského regionu.

Něco málo z wikipedie o jeho založení.

Klub vznikl 8.září 1922 jako SK Slezská Ostrava, kdy 20 signatářů podepsalo prezenční listinu v restauraci U Dubu. Signatáři, kteří podepsali prezenční listinu, však byli nemajetní horníci bydlící v kolonii Na kamenci. Organizátory byli Karel Aniol, Arnošt Haberkiewicz, Petr Křížák, František Mruzek a Jaroslav Horák. Tým byl oficiálně registrovaný 14. října 1922. Prvním předsedou klubu se stal Karel Aniol. Své první zápasy hrávala Slezská v červeno-bílo pruhovaných dresech. Od dubna 1923 hrál s bílými dresy a modrými trenýrkami. Od té doby jsou to tradiční barvy klubu. K prvnímu zápasu došlo 4. března 1923, kdy SK Slezská nastoupila proti rezervě tehdy silného Slovanu Ostrava.

SK Slezská Ostrava byl tehdy chudý tým, který neměl ani své hřiště. To si obvykle půjčoval od svých městských rivalů za stokorunu. Své vlastní hřiště si otevřel na podzim roku 1925 Na kamenci. Hřiště bylo však kamenité a sotva regulérní. V roce 1934 se klubu podařilo získat pozemky ve Staré střelnici od bohatého průmyslníka Wilczka. Během léta tam bylo postaveno nové hřiště. Mnozí lidé zde chodili bez nároku na odměnu pracovat na stavbu přímo ze směny. SK Slezská Ostrava začala hrát roku 1923 ve III. třídě župy, což byla nejnižší soutěž. Téhož roku postoupil do divize. Trvalo to však ještě nějakou dobu než se tým dostal do nejvyšší soutěže v Československu . V roce 1934 tým postoupil do moravskoslezské divize. Ze Slezské se stal populární tým a zvedl se o něj veřejný zájem. Derby proti Slovanu Ostrava sledovalo na Staré střelnici 5 400 diváků.

V roce 1934 se klub začal věnovat placení hráčů, což ve stejném roce povolil Československý fotbalový svaz. V divizi se tým držel ve středu tabulky a čelil týmům jako byli např. SK Baťa Zlín a Polonia Karviná. V sezóně 1936–1937 Slezská divizi vyhrála a postoupila do kvalifikačního turnaje o první ligu. SK Slezská čelila několika známým týmům jako třeba DFC Prag nebo Čechie Karlín. Kvalifikaci se ji podařilo vyhrát a poprvé v historii postoupila do první ligy.

FC VIKTORIA OTROKOVICE

Tento klub je pro nás určitě větší neznámou. Tak se s ním pojďme trochu obeznámit. Vše začalo v hospodě u Lacigů, kde se scházeli kvítkovičtí občané, aby rokovali o tom co bylo, co je, ale také o tom, co by mohlo být kdyby... A tak se zrodila myšlenka – založit v Kvítkovicích fotbalový klub (1928-1929).

Sportovní život klubu začal hned v roce 1929, klub byl zařazen do IV. třídy Hanácké župy fotbalové. Na úvodních stranách kroniky klubu jsou zaznamenány úspěšná vystoupení Viktorky: vítězství nad SK Hodonín 3:2, nad SK Přerov B 3:0, nad AC Sl. Slavií Uh. Hradiště 6:1. Fotbalové kořeny v Kvítkovicích sílily a tak brzy bylo založeno také druhé mužstvo a mužstvo dorostu, Až do roku 1936 žili fotbalisté na výsluní, získali jednu trofej za druhou, v kronice přibývalo vítězných zápasů, spoluobčané fandili hráčům i funkcionářům. Nebylo divu, neboť ve fotbalovém životě předčili i sousední Otrokovice, kde se fotbal začal rozvíjet až po založení SK Baťov v roce 1935.

V letech 1939-1949 se několikrát klub ocitl v situacích, kdy se jednalo o bytí a nebytí, ale vždy to mělo šťastný konec. Ke zlepšení situace přispěla také spolupráce s SK Baťov a SK Zlín. Fotbalové mužstvo postupovalo každoročně do vyšších soutěží, vrchol přinesl rok 1948. Viktorka Kvítkovice bojovala v moravské divizní soutěži, která trvala jeden ročník.

V letech 1949-1959 zájem občanů o fotbal se ztrácel a tak zůstali jen nejvěrnější. Těžké období bylo překonáno a fotbal v Kvítkovicích se hrál pod názvem Tatraň Gotwaldov. Slučování tělovýchovných jednot v městě se odrazilo také na Kvítkovicích, V obci zvítězil názor: Chceme být samostatní. Sokol Kvítkovice bojoval v okresních soutěžích se střídavými výsledky. Po několika letech se opět změnil název: Po hlavičkou TJ Moravan Kvítkovice začala další etapa rozvoje sportovního života v obci.

V letech 1959-1969 soutěžní ročníky přinesli úspěšné výsledky, ale také utkání plné zklamání. Závod Moravan se stal novým patronem klubu a to sebou přineslo zlepšení družstev mládeže i mužů. V roce 1963 se podařilo obnovit dobré jméno kvítkovické kopané – Moravan postoupil do 1. B třídy a také béčko slavilo jeden úspěch za druhým. Příjemné zpestření činnosti oddílu bylo navázání družby s SC Wiener Wictoria.

V letech 1969-1979 se začali prosazovat někteří členové oddílu jako fotbaloví rozhodčí. Žáci Viktorie se začali objevovat ve výběrech okresní a krajské reprezentace.

Název FC Viktoria Otrokovice má klub až od roku 1993. Momentálně hraje MSFL.

ROZHOVOR s trenérem Pavlem Vrbou

Český fotbalový trenér a bývalý obránce. Od května 2022 je trenérem FC Baník Ostrava. K jeho největším trenérským úspěchům patří tři tituly mistra Česka s Viktorií Plzeň. Stal se rovněž mistrem Slovenska s MŠK Žilina a mistrem Bulharska s Ludogorcem Razgrad. Od ledna 2014

do června 2016 byl hlavním trenérem české fotbalové reprezentace a přivedl ji na mistrovství Evropy roku 2016, kde pak Češi vypadli v základní skupině. V evropských pohárech bylo jeho maximum osmifinále Evropské ligy, do něhož se dvakrát probojoval s Plzní. V letech 2010, 2011, 2012, 2013, 2014 a 2015 zvítězil v české anketě Fotbalista roku v kategorii „trenér roku“.

Za jaké jiné týmy jste hrál a co vás na fotbale tak baví nebo bavilo?

„Začínal jsem v Přerově a postupně jsem jako mladý hráč vystřídal několik klubů včetně Baníku Ostrava. Kopal jsem i v Prostějově, v Chebu a dlouhý čas jsem strávil v Havířově. A co mě na fotbale baví? Toho je tolik, že jednu věc nelze vypíchnout. Kdyby byla na fotbale jen jedna věc krásná, nebyl by to nejpopulárnější sport na této planetě.“

Máte nějaký nejkrásnější a zároveň nejhorší fotbalový zážitek?

„Mám několik krásných zážitků, obvykle jsou to ty největší úspěchy. Pár se mi jich poštěstilo zažít. Ale nejvíce člověk asi stejně vzpomíná na ten první, a to byl titul s Baníkem v roce 2004, kdy jsem dělal asistenta Frantovi Komňackému. Protože to, co se tehdy na Bazalech a v celé Ostravě dělo, to byla opravdová senzace. A ten nejhorší zážitek? Když mi tehdejší vedení Baníku po titulu neprodloužilo smlouvu.“

Jak jste se dostal k trénování všeobecně?

Bylo mi asi třicet, když jsem kvůli úrazu kolene musel v Přerově s fotbalem skončit. Začal jsem trénovat v Přerově přípravku, dostal jsem nabídku jít trénovat přípravky Baníku, a tam jsem postupoval stále výše po jednotlivých kategoriích, až jsem se dostal k mužům.

Co si myslíte, že je na trénování mládeže nejtěžší a jaký je rozdíl pak u mužského fotbalu?

„Nejtěžší a zároveň nejdůležitější je mladé kluky fotbalem zaujmout. Bez toho v nich tu vášně pro fotbal nezažehnete. U dospělých už je to vše o profesionální práci. I profesionálního fotbalistu musí fotbal bavit, to je jasné. Ale tam už je tlak na výsledky, není možné odpouštět prohřešky, je to opravdu tvrdá práce.“

Jste zpátky v Baníku, kde jste byl v roli asistenta při posledním titulu, jak jste tuto nezapomenutelnou atmosféru tehdy prožíval?

„Už jsem o tom mluvil. Stačí si vzpomenout, když jsme na začátku týdne před domácím zápasem přicházeli na Bazaly a viděli jsme ty neuvěřitelně dlouhé fronty na vstupenky. Zápas se hrál v sobotu nebo v neděli, ale už v úterý bylo vyprodáno. Bazaly měly kapacitu přes sedmnáct tisíc diváků, ale já si myslím, že jich tam tehdy bylo ještě víc. A ta tehdejší atmosféra během zápasů, to se snad nedá s ničím u nás srovnat.“

Chtělo by to už pomalu po 20 letech zopakovat....navíc Baník slaví 100 let, máte takové cíle do příští sezóny?

„Každý baníkovec si přeje titul, já nejsem výjimkou. Ale když stojíte na začátku a chcete rovnou vyskočit na nejvyšší schod, obvykle spadnete. Když ale jdete krok za krokem, schod za schodem, máte šanci, že zvládnete i ten poslední schod. My dnes nestojíme úplně dole, pan Brabec se svými lidmi udělal z Baníku silný a opravdu fungující klub, za těch pár let udělal neskutečný kus práce. Ale ještě je těch schodů před námi několik a my si musíme uvědomit, na kterém teď stojíme, na tu dosavadní cestu navázat a pokračovat postupně nahoru.“

Jak byste zhodnotil první dny v Baníku?

„Po všech stránkách příjemně. Opakuji, našel jsem v Baníku fungující organizaci, našel jsem výborné tréninkové podmínky a našel jsem hráče a vůbec lidi kolem, kteří mají chuť do práce. Jediné, co je mi strašně líto, jsou zdravotní potíže Matěje Šína. Držme mu všichni palce, ať to zvládne.“

Jste tady na Pražské, říká vám to něco nebo byl jste už tady?

„Velice dlouho jsem působil v Ostravě, takže dobře vím, že o lidech z Pražské se říká, že jsou velice spořiví. Ale znám i historické pozadí Pražské.“

Je tady hodně fanoušků jak Baníku, tak také Opavy, v čem si myslíte, že je mezi těmito kluby taková rivalita?

„Baník a Opava jsou dva kluby, které mají velkou fanouškovskou základnu. Baník nepoměrně větší, ale na Opavu vždy chodilo také hodně lidí. Oba kluby sídlí blízko sebe, navíc oba ve Slezsku, a to už je dost důvodů pro vznik velké fanouškovské rivality.“

Chtěl byste něco vzkázat fanouškům?

„Ať neváhají a přijdou nám v lize na stadion pomoci. Fanoušci Baníku jsou jedineční, a ta jedinečnost je během zápasu strašně cítit. Cítíte ji vy jako domácí tým a cítí ji i soupeř.“

A na závěr jedna odlehčená, co rád jíte a pijete? Ať to tady můžeme pěkně připravit...

„V Plzni jsem se naučil pít dobré pivo, ale jinak mám rád víno. A k jídlu? Když je dobrá kuchařka, může to být cokoliv.“

Děkujeme, a ať se ve fotbale i nadále daří. ☺

ROZHOVOR s hráčem Baníku

Nemanja Kuzmanović

Srbský fotbalový útočník, v současnosti hrající za český prvoligový klub FC Baník Ostrava. Předtím působící v SFC Opava.

Jak dlouho hrajete fotbal?

Fotbal hraju od 6. let. Tak ze už 27 let.

Jak tipujete výsledek dnešního zápasu? Baník - Otrokovice

3-1 pro nás.

Na jaké angažmá nejraději vzpomínáte?

Nejvíc se vážím dvou angažmá, v současném Baníku a předtím angažmá v Opavě.

Měl jste nějaký fotbalový vzor?

Vyloženě vzor jsem nikdy neměl, ale samozřejmě mezi hráči jsem měl svoje favority... například Totti, Luis Figo, Steven Gerrard...

Proč je podle Vás taková rivalita mezi fanoušky Opavy a Baníku?

Myslím si, že je to dané i tím, že jsou města od sebe kousek. A že oba kluby chtějí být úspěšný.

Vedete už syna k fotbalu nebo k jinému sportu?

Syn už pomalu začíná s trénováním. Občas chodí do školičky na tréninky. Samozřejmě k ničemu ho nenutím a vůbec by mi nevadilo, kdyby v budoucnosti chtěl dělat nějaký jiný sport.

Komu ve světě fandíte?

Fandím Crvene Zvezde to je klub, který miluji od dětských let. Ze světových velkoklubu mam rad Liverpool.

Co říkáte na Štěpánkovického odchovance Filipa Součka?

Suk je výborný hráč i moc hodný člověk. Věřím, že jsou Štěpánkovice hrdé, že mají takového ligového fotbalistu.

Co rád jíte a pijete?

Jsem hodně masový, takže všechno, kde je pořádný kus masa. Pítí pivo.

Ve Štěpánkovicích jste chvíli žil, co se vám tu nejvíc líbilo?

Na začátku, když jsme se přestěhovali, se mi moc líbil ten vesnický klid, a navíc všude kolem mě byli příjemní lidé.

Jezdíte se sem někdy jen tak podívat?

Jezdím docela často z důvodu, že jeden z mých velkých kamarádů je Vlastík Harazim. Takže jezdím za ním.

Zahrál byste si někdy třeba v padesáti i za Štěpánkovice?

Klidně, proč ne? Ale snad dřív, než v padesáti.

Děkujeme a ať se nejen ve fotbale daří.

OKÉNKO DO HISTORIE

Dnes to není poprvé, kdy k nám zavítal Baník, již k našemu 50 letému výročí jsme ho zde mohli hostit, tehdy pod vedením pana Evžena Hadamczika. Bylo zde v tu dobu přes 2000 lidí a pak následovala oslava v Hospodě u Hoňka, kde se podávala zabíjačka. Jen pro zajímavost, koukněte na ten povrch, na kterém se tehdy hrálo, hold pomalu 50 let zpět.

AKTUALITY

Dnes se nejedná jen o sportovní svátek, ale také charitativní akci, kdy proběhne a vlastně celý týden již běžela dražba dresu dvou baníkovských hráčů (N. Kuzmanoviče a J. Laštůvky) na facebooku, kde jste si mohli přihodit. Dnes v 10. 00 byla internetová dražba přerušena a následuje po skončení zápasu. Výtěžek bude věnován na podporu tělesně postiženého štěpánkovického Adama Václavíka, žáka 7. ročníku, který trpí svalovou dystrofií.

Navíc jste si jistě v programu všimli, že se zápasu účastní i děti z dětského domova Loreta ve Fulneku, kteří po hlavním zápase odehrají zápas s naší starší přípravkou. Nejsou zde poprvé, již v minulosti, se některých zápasu účastnili.

Všem přeju krásnou podívanou a skvělý zážitek. Kdo bude mít chuť a hlavně čas, může zde zůstat i po programu, protože ve 20.00 zde začíná po dlouhé době karneval. Užijte si to!

Použité zdroje: www.wikipedia.cz
<http://www.fcviktoriaotrokovice.cz/>
<https://100.fcb.cz/>

TJ Sokol Štěpánkovice sponzorují:

Obec Štěpánkovice

Klimatizace-tepelná čerpadla V. Obrusník

Hospůdka „U Eriška a Messiho“ Erich Stošek

GENERALI pojišťovna

Demosan s.r.o.

Zámková dlažba – Kurka, Melecký, Lenert

Hospoda Sněhurka

A zarytí fandové štěpánkovického fotbalu!!!